

Anlatıcı (Rifat Ilgaz'ın "Pijamalılar" adlı Romanı) Duygusal

Karakter Kendisi verem olduğu için hastanelere düşen gazeteci anlatıcı yoksul bir işçidir. Hastanelerde yaşadığı türlü problemlere ve doktorların ilgisizliğine rağmen sinirlenmeden sakin kalmayı başaran anlatıcı, parası olanların rahat ettiği sağlık sistemini eleştirme gereği duyuyor. Oldukça açıksözlü olan anlatıcının konuştuğu kişiler ve olaylar karşısındaki tepkisi imasız ve hissettiği gibidir. Karşılaştığı zorluklar nedeni ile daha fazla hasta olan asabi adamın hastanede kendi gibi yatan hastalarla arkadaş olması oldukça kolay olur. Hastanede yer alan olumsuz yaşam koşullarının havaların soğuması ile daha da kötü olması üzerine her ne kadar hastalığı devam etse doktor tarafından taburcu edilen anlatıcı, umutsuz ve şaşkındır.

Aktiviteler Genelde koğuştakilerle konuşan, onların gelenini gidenini takip eden anlatıcı, hemşirenin hasta arkadaşına verdiği romanı alıp kendi inceler, arkadaşına da okuduğu yalanını söyleyerek onunla dalga geçer. Damardan kalsiyum yer, oldukça hastadır.

ÖRNEK ANILAR

Yoksul Doktora hastalığının nedenini sorarken bir elinin yağda bir elinin balda olması gerektiğini söyleyen doktora saydığı şeylerden alamadığını söylemesi doktoru sinirlendirir: "Zeytinyağı" dedi boş verdim "Et!" dedi, tınmadım. "Süt" dedi. "Peynir" dedi, pastırma dedi. Kılım bile kıpırdamadı."

Hırslı Verem hastası olduğu için ve hastanelerin işleyişinden, bürokrasi engellerinden oldukça sıkılmış olan hasta bir takım kelimelere karşı takıntılı hale gelir: "Gerisini dinlemedim bile. Bu istidadan tiksindiğim kadar hiçbir şeyden tiksinemem. Bir işin eğer sonuçlanmaması gerekiyorsa bir istida yaz, yetişir. İstidalar dilekçe oldu, dilekçeler yeniden istidaya çevrildi; hala bende aynı hınç..."

Sinirli Eskiden duyduğu zam haberlerine, fakirliğe dahi sinirlenmezken zamanla değişen anlatıcı için hayat farklı bir evreye gelir. Yaşadığı zorluklar ve geçirdiği hastalık hayatını ve düzenini alt üst ettiğinden sinirleri de yıpranmaya başlar: " Bende sinir olmadığını söyleyen arkadaş aldanmış olacak diye düşündüm. Tepem atmaya başlamıştı çünkü..."

Alaycı Hastaneye yatabilmek için nereye gitse karşısına bir zorluk çıktığı için gerginliğini ona zorluk çıkaran kişilerle alay ederek çözer: "Beyefendi dedim, benim geldiğimi, muayene olduğumu hatırladınız. Maşallah, hafızanıza diyecek yok. Hele biraz daha sıkın da kendinizi, fiş numaramı da hatırlayın!"

İnatçı Her şeyin kısıtlı ve yasak olduğu yerde kendine bir kaçış penceresi açmak isterken doktor yasak dedikçe inatla tersini yapmak ister: "Sen misin yasak eden! Bütün yasaklara karşı alerjim vardır. Bir çenem açıldı mı susturabilirsen sustur: Neden yasak oluyormuş konuşmak? Ne olurmuş konuşursak? On yıldır konuşmadık da bütün kanamaların önüne mi geçildi?"

Açıksözlü Eski bir gazeteci sayıldığı için de mesleği gereği de sözünü sakınmayan bir yapısı olan anlatıcı tepesi atınca lafın sakınmadan söyler: "Formalite bozulur ha! Dedim. Asansör bozuk. Zil bozuk. Sedyeler bozuk. Musluk bozuk. Yemekler bozuk. Servis bozuk. Düzen bozuk. Bozuk oğlu bozuk. Şu formalite dediğiniz şey de bozulursun artık!"